

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 686/2548

นางสาวพรพรรณ แสงศิริธร ในฐานะทายาทโดยธรรม และผู้จัดการมรดกของนายประสิทธิ์ แสงศิริธร กับพวกโจทก์ นางสาวอรุณธร อิทธิเวชชัย จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1605

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ยื่นคำร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย โดยมีได้ระบุว่ามียอดที่ดิน 2 แปลงด้วย แต่ไม่มีบทบัญญัติตามกฎหมายใดที่บัญญัติให้คำร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมรดกจะต้องระบุถึงทรัพย์สินมรดกของผู้ตายทั้งหมด และตามคำร้องก็ระบุเพียงว่า ผู้ร้องไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบก เพื่อโอนชื่อผู้ครอบครองรถยนต์กระบะเป็นของทายาทตามเจตนาของเจ้าของมรดก แต่เจ้าหน้าที่แจ้งว่าต้องมีคำสั่งแต่งตั้งโจทก์ที่ 1 เป็นผู้จัดการมรดกเสียก่อนเท่านั้น โจทก์ที่ 1 ไม่ได้ระบุว่านอกจากทรัพย์สินดังกล่าว ผู้ตายไม่มีทรัพย์สินมรดกอื่นอีก จึงมิใช่เป็นการปิดบังทรัพย์สินมรดกที่ดินดังกล่าวอันจะเป็นเหตุให้โจทก์ทั้งสองถูกจำกัดมิให้ได้มรดกตาม ป.พ.พ. มาตรา 1605

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองฟ้องว่า โจทก์ทั้งสองเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายประสิทธิ์ แสงศิริธร กับนางละออ แสงศิริธร ต่อมานายประสิทธิ์หย่ากับนางละออและจดทะเบียนสมรสใหม่กับจำเลย เมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2538 นายประสิทธิ์ถึงแก่ความตายด้วยโรคตับแข็ง มีมรดกคือที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ เนื้อที่ 66 ตารางวา พร้อมบ้านเลขที่ 7/2 ที่ดินโฉนดเลขที่ 14744 ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ รวม 2 แปลง เนื้อที่ 40 ไร่เศษ รถยนต์ 1 คัน และเงินกู้สหกรณ์ออมทรัพย์การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ต่อมา เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2538 โจทก์ทั้งสองและจำเลยตกลงทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดกโดยจำเลยขอรับทรัพย์สินมรดกบ้านพร้อมที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 ส่วนทรัพย์สินมรดกอื่นทั้งหมดนอกจากนี้ให้ตกแก่โจทก์ทั้งสอง ทั้งยินยอมให้โจทก์ที่ 1 เป็นผู้จัดการมรดกเพื่อดำเนินการจัดการแบ่งทรัพย์สินมรดกให้เป็นไปตามสัญญา โจทก์ทั้งสองจึงได้จดทะเบียนสละมรดกบ้านพร้อมที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 ให้แก่จำเลยไปแล้ว ต่อมาศาลได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้โจทก์ที่ 1 เป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย แต่เมื่อโจทก์ทั้งสองไปติดต่อกับสำนักงานที่ดินจังหวัดนครสวรรค์ สาขาลาดยาว เพื่อขอรับโอนมรดกที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวแล้ว การกระทำของจำเลยเป็นเหตุให้โจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหาย ขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนโอนมรดกที่ดินโฉนดเลขที่ 14743 และ 14744 ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ ให้ที่ดินทั้งสองแปลงกลับเข้าสู่กองมรดกของผู้ตาย โดยให้จำเลยเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขสารบัญชีจดทะเบียนที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวให้กลับเป็นชื่อผู้ตายตามเดิม หากจำเลยไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำพิพากษาแทนการแสดงเจตนา โดยให้จำเลยเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น ให้จำเลยส่งมอบโฉนดที่ดินทั้งสองแปลงแก่โจทก์ที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกเพื่อจัดการมรดกตามสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายให้เสร็จสิ้นต่อไป จำเลยให้การและฟ้องแย้งว่า จำเลยเป็นภริยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ตาย ผู้ตายมีทรัพย์สินมรดกคือบ้านพร้อมที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 รถยนต์ 1 คัน เครื่องเสียงยี่ห้อยามาฮ่าชุดมินิเธียเตอร์ 1 เครื่อง เงินกู้สหกรณ์ออมทรัพย์การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เงินกอง

ทุนสำรองเลี้ยงชีพการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เจ็บโบนัส เงินเดือนช่วยสวัสดิการ เงิน
ฌาปนกิจสงเคราะห์ เงินหุ้นสหกรณ์และที่ดินโฉนดเลขที่ 14743 และ 14744 โจทก์ทั้งสองต่าง
ทราบถึงการมีทรัพย์สินมรดกเหล่านั้นทั้งหมด แต่ปกปิดทรัพย์สินมรดกในส่วนที่เป็นเงินกู้สหกรณ์
ออมทรัพย์การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เจ็บโบนัส เงินเดือนช่วยสวัสดิการ เงินฌาปนกิจสงเคราะห์
เงินหุ้นสหกรณ์และที่ดินโฉนดเลขที่ 14743 และ 14744 ไม่ให้จำเลยรู้เป็นการปิดบังทรัพย์สินมรดก
เป็นที่เสื่อมประโยชน์ของทายาทคนอื่นโจทก์ทั้งสองจึงถูกจำกัดมิให้รับมรดกเฉพาะส่วนที่ได้ปิดบัง
ไว้ ดังกล่าวเมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2538 โจทก์ทั้งสองได้ทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดกกับจำเลยโดย
โจทก์ทั้งสองจงใจนิ่งเสียไม่แจ้งความจริงห้าเลยทราบว่าผู้ตายมีทรัพย์สินมรดกเป็นที่ดินโฉนดเลขที่
14743 และ 14744 จึงเป็นการกระทำโดยฉ้อฉลของโจทก์ทั้งสองและตกเป็นโมฆะ จำเลยรับโอน
ที่ดิน 2 แปลงดังกล่าว ตามขั้นตอนการขอรับโอนมรดกของสำนักงานที่ดินทุกประการ มีหลักฐาน
ครบถ้วน ไม่มีการหลอกลวงเจ้าพนักงาน ขอให้ยกฟ้องโจทก์ทั้งสองและพิพากษาว่าโจทก์ทั้งสอง
ถูกจำกัดมิให้ได้รับมรดกของผู้ตายในส่วนที่ปกปิดไว้กับพิพากษาว่าหนังสือสัญญาแบ่งมรดกเป็นโมฆะ
โจทก์ทั้งสองให้การแก้ฟ้องแย้งว่า จำเลยรู้ถึงทรัพย์สินมรดกของผู้ตายรวมทั้งที่ดินโฉนดเลขที่ 14743
และ 14744 โจทก์ทั้งสองไม่เคยปกปิดแลพไม่ได้กระทำการใดให้เสื่อมประโยชน์แก่ทายาทอื่น
โจทก์ทั้งสองจึงไม่อยู่ในฐานะต้องถูกจำกัดมิให้ได้รับมรดกตามกฎหมายหนังสือสัญญาแบ่งมรดกได้ทำ
ขึ้นเป็นหนังสือลงลายมือชื่อโจทก์ทั้งสองและจำเลยเป็นคู่สัญญาต่อหน้าพยานด้วยความสมัครใจ
และจำเลยเองเป็นฝ่ายเสนอให้แบ่งทรัพย์สินมรดกของผู้ตายด้วยเหตุจำเลยต้องการได้กรรมสิทธิ์บ้าน
พร้อมที่ดินโฉนดเลขที่ 257 ซึ่งมีมูลค่าหลายล้านบาทเพียงอย่างเดียว ทรัพย์สินมรดกอื่นนอกจากนี้
จำเลยไม่ต้องการ ประกอบกับจำเลยเป็นภริยาผู้ตายได้อยู่กินหลับนอนด้วยกันมานานย่อมต้องรู้ดี
ว่าผู้ตายมีทรัพย์สินมรดกเพียงใด หนังสือสัญญาแบ่งมรดกจึงสมบูรณ์ไม่ได้ถูกทำขึ้นโดยฉ้อฉลตามที่
จำเลยกล่าวอ้างเมื่อจำเลยได้รับโอนมรดกตามที่หนังสือสัญญาแบ่งมรดกไปเรียบร้อยแล้วจำเลยไม่
มีสิทธิที่จะรับทรัพย์สินมรดกของผู้ตายอีกต่อไป ขอให้ยกฟ้องแย้ง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้เพิกถอน
การจดทะเบียนโอนมรดกที่ดินโฉนดเลขที่ 14743, 14744 ต่าบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัด
นครสวรรค์ รวม 2 แปลง ของจำเลย เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2539 ให้ที่ดินทั้งสองแปลงกลับเข้าสู่
กองมรดกของผู้ตาย โดยให้จำเลยเป็นผู้ดำเนินการแก้ไขสารบัญชีจดทะเบียนที่ดินทั้งสองแปลง
ดังกล่าวให้กลับเป็นชื่อของผู้ตายตามเดิม หากจำเลยเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำพิพากษา
แทนการแสดงเจตนาของจำเลยโดยให้จำเลยเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายทั้งสิ้น และให้จำเลยส่งมอบ
เอกสารโฉนดที่ดินทั้งสองแปลงดังกล่าวให้แก่โจทก์ที่ 1 ในฐานะผู้จัดการมรดกเพื่อจัดการมรดก
ตามสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมายต่อไป กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนด
ค่าทนายความ 2,500 บาท ยกฟ้องแย้งของจำเลย จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 6 พิพากษายืน
ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์แทนโจทก์ทั้งสองโดยกำหนดค่าทนายความ 1,500 บาท
จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นว่า โจทก์ทั้งสองเป็น
บุตรของนายประสิทธิ์ แสงศศิธร กับนางละออ แสงศศิธร ต่อมานายประสิทธิ์หย่ากับนางละออ
และจดทะเบียนสมรสใหม่กับจำเลยเมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2528 โดยไม่มีบุตรให้กัน นายประสิทธิ์
ถึงแก่ความตายเมื่อวันที่ 22 พฤศจิกายน 2538 มีทรัพย์สินมรดกคือที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 ตำบลบาง
พลีใหญ่ อำเภอบางพลี (บางพลีใหญ่) จังหวัดสมุทรปราการ พร้อมบ้านเลขที่ 7/2 หมู่ 14 หนึ่งหลัง
รถยนต์กระบะ 1 คัน เครื่องเสียงยี่ห้อยามาฮา ชุดมินิเธียเตอร์ 1 ชุด บัตรฝากถอนเงินสดอัตโนมัติ
(ATM) พร้อมสินเชื่อกรุงไทยธนวัฏ เงินกู้สวัสดิการ และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงาน

การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เงินโบนัสประจำปี 2537 และ 2538 เงินช่วยเหลือค่าทำศพจากการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย เงินฌาปนกิจสงเคราะห์ และที่ดินโฉนดเลขที่ 14743 กับ 14744 ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ รวม เนื้อที่ 40 ไร่ 2 งาน 40 ตารางวา และ 1 งาน 4 ตารางวา ตามเอกสารหมายเลข 8 และ 9 ตามลำดับ โจทก์ทั้งสองกับจำเลยทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดกวันที่ 14 ธันวาคม 2538 ตามเอกสารหมายเลข 7 (ซึ่งตรงกับเอกสารหมายเลข 11) มีสาระสำคัญว่าจำเลยเป็นผู้รับมรดกที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 พร้อมบ้านเลขที่ 7/2 หมู่ที่ 14 ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ ทรัพย์สินมรดกส่วนอื่นทั้งหมดนอกจากนี้ให้ตกเป็นของโจทก์ทั้งสอง และโจทก์ทั้งสองยอมรับผิดชอบหนี้สินของผู้ตายที่มีอยู่กับการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย แต่เพียงฝ่ายเดียว ครั้นเมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2539 จำเลยไปจดทะเบียนรับโอนที่ดินโฉนดเลขที่ 14743 กับ 14744 ดังกล่าว เป็นของจำเลยตามเอกสารหมายเลข 8 และ 9 โจทก์ที่ 1 จึงไปยื่นขออายัดที่ดินทั้งสองแปลงต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครสวรรค์ตามเอกสารหมายเลข 15 คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อแรกว่าหนังสือสัญญาแบ่งมรดกลงวันที่ 14 ธันวาคม 2538 ตามเอกสารหมายเลข 7 ตกเป็นโมฆะหรือไม่ เห็นว่า จำเลยกล่าวอ้างในคำให้การและฟ้องแย้งว่า โจทก์ทั้งสองกระทำหลอกลวงโดยฉ้อฉลจำเลยว่า ทรัพย์สินมรดกของผู้ตายมีเพียงที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 พร้อมบ้านเลขที่ 7/2 และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย จำนวน 2,000,000 บาท แล้วให้จำเลยทำสัญญาแบ่งมรดกกับโจทก์ทั้งสองว่าที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 พร้อมบ้านเลขที่ 7/2 ให้แก่จำเลยส่วนเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยให้แก่โจทก์ทั้งสอง ทรัพย์สินมรดกส่วนอื่นทั้งหมดนอกจากที่ระบุไว้ดังกล่าวให้ตกเป็นของโจทก์ทั้งสอง ดยโจทก์ทั้งสองรู้อยู่แล้วว่ามีทรัพย์สินมรดกอื่น ๆ อีก แต่ปกปิดไม่ให้จำเลยล่วงรู้ หนังสือสัญญาแบ่งมรดกจึงขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนและเป็นการกระทำโดยฉ้อฉลของโจทก์ทั้งสอง จำเลยจึงบอกล้างโมฆียะกรรมสัญญาแบ่งมรดกโดยคำให้การนี้ หนังสือสัญญาแบ่งมรดกจึงตกเป็นโมฆะซึ่งเท่ากับจำเลยกล่าวอ้างว่าจำเลยแสดงเจตนาทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดกเพราะถูกโจทก์ทั้งสองกระทำโดยฉ้อฉลโดยจำเลยอ้างตนเป็นพยานเบิกความว่า โจทก์ทั้งสองปกปิดจำเลยเรื่องทรัพย์สินมรดกคือที่นา 2 แปลง ซึ่งหมายถึงที่ดินโฉนดเลขที่ 14743 กับ 14744 ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ และทรัพย์สินอื่น ๆ ที่จะพึงได้รับการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ยกเว้นที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 พร้อมบ้านเลขที่ 7/2 เครื่องเสียงยี่ห้อยามาฮา ชุดมินิเธียเตอร์ 1 ชุด รถยนต์กระบะ 1 คัน และเงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพพนักงานการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย จำเลยจึงทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดกกับโจทก์ทั้งสอง เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2538 ตามเอกสารหมายเลข 11 แต่ต่อมาโจทก์ที่ 1 ร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายที่ศาลจังหวัดสมุทรปราการโดยอ้างในบัญชีทรัพย์สินมรดกว่ามีที่ดิน 2 แปลง ดังกล่าวรวมอยู่ด้วย ตามเอกสารหมายเลข 12 ครั้นเมื่อต้นเดือนพฤษภาคม 2539 สำนักงานที่ดินจังหวัดนครสวรรค์ สาขาลาดยาว มีไปรษณียบัตร ตามเอกสารหมายเลข 23 แจ้งให้ผู้ตายไปรับโฉนดที่ดิน 2 แปลง ซึ่งตั้งอยู่ตำบลวังม้า ในวันที่ 22 พฤษภาคม 2539 จำเลยจึงเดินทางไปสำนักงานจังหวัดที่ดินดังกล่าวตามนัด และแสดงตัวเป็นทายาทเพื่อทำเรื่องขอรับมรดกที่ดินทั้ง 2 แปลง เป็นของจำเลย และตอบทนายโจทก์ทั้งสองถามค่าน้ำว่า จำเลยมีเพื่อนอยู่ที่การปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย และทราบว่าการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยมีเงินประเภทต่าง ๆ ให้แก่พนักงาน ทั้งก่อนที่จะมีการทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดก จำเลยกับโจทก์ทั้งสองได้มีการพูดคุยกันเรื่องทรัพย์สินมรดกมาแล้ว และทราบภายหลังว่าโจทก์ที่ 1 ไปจัดการชำระหนี้สินให้แก่การปิตร

เลียมแห่งประเทศไทยโดยไม่ได้ใช้เงินส่วนตัวของโจทก์ที่ 1 แต่ใช้เงินมรดกของผู้ตาย นอกจากนี้ จำเลยยังทราบว่ามีบิดาชื่อนายสงวน หลังจากผู้ตายจดทะเบียนสมรสกับจำเลยแล้ว จำเลยเคยไปเยี่ยมนายสงวนที่จังหวัดนครสวรรค์ซึ่งจากคำเบิกความของจำเลยดังกล่าวเชื่อได้ว่า ก่อนที่จำเลยจะทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดก จำเลยทราบแล้วว่าการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทยมีเงินประเภทต่าง ๆ ให้แก่พนักงาน ทั้งจำเลยก็มีเพื่อนทำงานอยู่ที่ทำงานดังกล่าวด้วย หากจำเลยสงสัยก็ย่อมสอบถามเรื่องดังกล่าวจากเพื่อนของจำเลยได้ นอกจากนี้จำเลยยังเคยเดินทางไปจังหวัดนครสวรรค์ และพบกับนายสงวนบิดาของผู้ตาย ย่อมทราบถึงสถานที่อยู่และทรัพย์สินของบิดาของผู้ตาย การที่จำเลยทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดกตามเอกสารหมายเลข จ.7 กับโจทก์ทั้งสองโดยข้อความในข้อ 2 ระบุ ทรัพย์มรดกส่วนอื่นทั้งหมดเช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ปตท. ฯลฯ เป็นต้น ให้ตกเป็นส่วนแบ่งของโจทก์ทั้งสอง และข้อ 3 ระบุว่าโจทก์ทั้งสองยอมรับผิชอบหนี้สินของผู้ตายทั้งหมดที่มีอยู่อยู่กับ ปตท. ได้แก่ เงินกู้ของสหกรณ์ออมทรัพย์ ปตท. เงินกู้ธนวัฏของธนาคารกรุงไทย จำกัด และเงินกู้ของสวัสดิการ ปตท. แต่เพียงฝ่ายเดียว โดยไม่เกี่ยวข้องกับทรัพย์มรดกที่จำเลยได้รับนอกจากนี้ภายหลังจากที่จำเลยได้รับไปรษณียบัตรจากสำนักงานที่ดินจังหวัดนครสวรรค์ สาขาลาดยาว ที่มีไปถึงผู้ตาย แจ้งให้ผู้ตายไปปรับโฉนดที่ดิน หน้าสำรวจ 970 และ 971 ตามเอกสารหมายเลข ล.23 ซึ่งหมายถึงที่ดินโฉนดเลขที่ 14743 และ 14744 ตำบลวังม้า อำเภอลาดยาว จังหวัดนครสวรรค์ จำเลยก็ได้แจ้งให้โจทก์ทั้งสองทราบ แต่กลับเดินทางไปทำเรื่องขอรับมรดกที่ดินทั้ง 2 แปลง ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดนครสวรรค์เป็นของจำเลยตามเอกสาร ล.8 และ ล.9 แม้ว่าสำนักงานที่ดินจังหวัดนครสวรรค์จะมีประกาศตามเอกสารหมายเลข ล.24 ก่อนแล้ว และไม่มีผู้ใดคัดค้าน แต่ก็ได้รับความจากคำเบิกความของจำเลยตอบคำถามค้านว่า จำเลยรับรองบัญชีเครือญาติตามเอกสารหมายเลข จ.1 และ จ.2 ว่าถูกต้อง โดยไม่มีชื่อโจทก์ทั้งสองเป็นเครือญาติ ซึ่งเป็นเครื่องชี้เจตนาของจำเลยเองว่า มีเจตนาปกปิดเรื่องที่สำนักงานที่ดินจังหวัดนครสวรรค์มีไปรษณียบัตรมายังผู้ตายมิให้โจทก์ทั้งสองล่วงรู้ แสดงว่าจำเลยรู้อยู่แล้วก่อนทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดกอีกส่วนหนึ่งด้วย เมื่อการพิจารณาพิพากษาในเรื่องหนังสือสัญญาแบ่งมรดกตกเป็นโมฆะหรือไม่ตกอยู่แก่จำเลย แต่พยานหลักฐานที่จำเลยนำสืบกลับเป็นพิรุธไม่มีน้ำหนักให้รับฟังได้ตามที่จำเลยยกขึ้นเป็นข้อต่อสู้ และฟ้องแย้งว่าหนังสือสัญญาแบ่งมรดกลงวันที่ 14 ธันวาคม 2538 ตามเอกสาร จ.7 นั้น จำเลยลงชื่อแสดงเจตนาเพราะการกระทำโดยฉ้อฉลของโจทก์ทั้งสองถึงตกเป็นโมฆะและจำเลยขอบอกล้างโดยคำให้การและฟ้องแย้งอันถือได้ว่าเป็นโมฆะมาแต่เริ่มแรก ที่โจทก์ทั้งสองนำสืบว่าสาเหตุที่ไม่ระบุที่ดิน 2 แปลง ที่จังหวัดนครสวรรค์ลงในหนังสือสัญญาแบ่งมรดกเพราะจำเลยต้องการที่ดินโฉนดเลขที่ 8257 ตำบลบางพลีใหญ่ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พร้อมบ้านเลขที่ 7/2 เท่านั้น มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของจำเลยได้ หนังสือแบ่งมรดกลงวันที่ 14 ธันวาคม 2538 จึงไม่ตกเป็นโมฆะ ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อต่อไปว่า โจทก์ทั้งสองถูกกำจัดมิให้ได้รับมรดกตามฟ้องแย้งของจำเลยหรือไม่ เห็นว่า เมื่อโจทก์ทั้งสองมิได้กระทำการปิดบังทรัพย์มรดกโดยฉ้อฉลของจำเลยในการทำหนังสือสัญญาแบ่งมรดกดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว และแม้ว่าในการยื่นคำร้องขอเป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตายของโจทก์ที่ 1 ตามเอกสารหมายเลข จ.10 มิได้ระบุว่าที่ดิน 2 แปลง ที่จังหวัดนครสวรรค์ด้วย แต่ไม่มีบทบัญญัติตามกฎหมายใดที่บัญญัติให้คำร้องขอให้ศาลตั้งผู้จัดการมรดกจะต้องระบุถึงทรัพย์มรดกของผู้ตายทั้งหมดและตามคำร้องก็ระบุเพียงว่า ผู้ร้องไปติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของกรมการขนส่งทางบก เพื่อโอนชื่อผู้ครอบครองรถยนต์กระบะเป็นของทายาทตามเจตนาของเจ้ามรดก แต่เจ้าหน้าที่แจ้งว่าต้องมีคำสั่งแต่งตั้งโจทก์ที่ 1 เป็น

ผู้จัดการมรดกเสียก่อน อันเป็นการที่โจทก์ที่ 1 อ้างเหตุที่ไม่สามารถโอนชื่อผู้ครอบครองรถยนต์ กระจับได้ เป็นข้ออ้างที่โจทก์ที่ 1 ต้องมายืนยันคำร้องให้ศาลตั้งโจทก์ที่ 1 เป็นผู้จัดการมรดกของผู้ตาย เท่านั้น โจทก์ที่ 1 หาได้ระบุว่านอกจากทรัพย์สินดังกล่าวผู้ตายไม่มีทรัพย์สินมรดกอื่นอีกแต่ประการใด ไม่ การที่โจทก์ที่ 1 มีได้อ้างถึงที่ดิน 2 แปลง ที่จังหวัดนครสวรรค์ว่าเป็นทรัพย์สินมรดกของผู้ตายด้วย จึงมิใช่เป็นการปิดบังทรัพย์สินมรดกที่ดินดังกล่าวอันเป็นเหตุให้โจทก์ทั้งสองถูกจำกัดมิให้ได้มรดก ตามที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1605" พิพากษายืน ให้จำเลยใช้ ค่าทนายความชั้นฎีกาแทนโจทก์ทั้งสองเป็นเงิน 1,000 บาท

องค์คณะ

นนท์ชัย เพียรสนอง · สุมิตร สุภาดุลย์ · สดศรี สัตยธรรม

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/686/2548>